

מ"ת 22801/11/18 - מדינת ישראל נגד ראשד דויכאת, אמנון אזולאי, מערוף עליו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 22801-11-18 מדינת ישראל נ' דויכאת(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט רועי פרי
המבקשת:

מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד שחר לדובסקי

נגד

המשיבים:

1. ראשד דויכאת (עציר)
2. אמנון אזולאי (עציר)
3. מערוף עליו

החלטה בעניין משיב 1

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו מכוח סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996.

עמוד 1

למשיב מיוחסות עבירות של סחר בסמים עפ"י סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים, זאת על פני שישה אישומים (אישומים 1-5, 7 אליבא דכתב האישום).

2. למקרא כתב האישום, עולה כי ביום 23.10.18 בשעת ערב התקשר חסן אבו קינץ למשיב 1 וביקש ממנו "1 קטן" והשניים קבעו להיפגש. בשעה 20:15 השניים נפגשו בסמוך לגן דוידוף ביפו ומשיב 1 סחר בסם מסוג קוקאין, עת מכר לחסן סם בכמות שאינה ידועה למאשימה, תמורת סכום שאינו ידוע.

אליבא דאישום השני, בהמשך אותו היום, בשעה 23:22 התקשר חסן למשיב 1 ונענה ע"י אחר ושאל אם אפשר "עוד אחד". בשעה 23:30 התקשר חסן אל משיב 1 וביקש ממנו "1", תוך שהבטיח לתת הכול ביום ראשון. השניים קבעו להיפגש בסמוך למאפיית הגבול בבת ים.

בהמשך בשעה 23:52 סחרו משיבים 1 ו-3 בסם מסוכן מסוג קוקאין עת משיב 3 מכר לחסן 0.351 גרם נטו מהסם, תמורת סך של 200 ₪.

אליבא דאישום השלישי, ביום 20.10.18 התקשר אמיר בזזינסקי אל משיב 1, וזה שאל אותו: "אותו דבר?" והאם נמצא בביתו. בהמשך הערב סחר המשיב 1 מול אמיר בסמוך לביתו בתל אביב, בסם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל של 0.5 גרם תמורת סך של 300 ₪.

אליבא דאישום הרביעי, בהמשך אותו היום בשעה 03:05 התקשר אמיר אל המשיב 1 וזה שאל אותו: "עבר לך?" אמיר ביקש מהמשיב 1 שיבוא. בשעה 03:23 התקשר משיב 1 לאמיר וביקשו לרדת מביתו. באותן נסיבות סחר משיב 1 מול אמיר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.5 גרם, תמורת סך של 300 ₪.

אליבא דאישום החמישי, במהלך התקופה שבין חודש אוגוסט לאוקטובר 2018, במקומות שונים בתל אביב, סחר משיב 1 מול אמיר ב- 3 הזדמנויות נוספות בסם מסוג קוקאין, במשקל של 0.5 גרם, בתמורה לסך של 300 ש"ח, בכל פעם.

אליבא דאישום השביעי, ביום 23.10.18 בשעה 20:00 התקשר משיב 1 אל אודי אברהם ובמהלך השיחה שאל אודי את משיב 1, אם יש משהו מעניין, ולפי "כמה בקבוק?" משיב 1 השיב: "בקבוק גדול? 700".

בהמשך בשעה 21:30, סחר משיב 1 בסם מסוכן מסוג MDMA, בכך שמכר לאודי בקבוק שהכיל סם זה בתמורה לסך של 700 ₪.

ודוק, במהלך טיעוני ב"כ המבקשת בתיק זה, ביקשה המבקשת כי בית המשפט יתעלם מהאישום השמיני המיוחס, בין היתר, למשיב 1, וככל הנראה יתבקש לגביו תיקון -

ע' 26 לפרוטוקול, ש' 23-24.

3. הסנגור המלומד, חלק על קיומה של תשתית ראייתית מספקת, ביחס למשיב 1, תוך שריכוז טיעוניו בעיקר בשאלת זיהוי של המשיב, בשיחות שנקלטו בהאזנות סתר, בהינתן שאין המדובר בזיהוי שבוצע באמצעות מעבדת קול או אדם לו ישנה היכרות מוקדמת עם המשיב. הסנגור המלומד הפנה לפסיקתו של בית המשפט העליון בעניין - ע"פ 5002/09 מדינת ישראל נ' מאיר ז'אנו (2.12.10) וכן לפסיקה מחוזית בסוגיה: עמ"ת (ירושלים) 19932-01-17

בהג'ת אלאטרש נ' מדינת ישראל (22.1.17); מ"ת (תל אביב) 37251-12-18

מדינת ישראל נ' דכה (16.1.19), וכן לפסיקה נוספת.

4. לאחר ששמעתי באריכות טיעוני ב"כ הצדדים, עיינתי בחומרי החקירה אליהם הופנתי ע"י הצדדים, נחה דעתי כי קיימת תשתית ראייתית נסיבתית לכאורית למיחוס למשיב 1, בהתאם להלכה הפסוקה - בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל (15.4.96), עם זאת מצאתי לקבוע חולשת מה בראיות אשר לאישום 7.

ודוק, אין בית המשפט נדרש, בשלב זה של הדיון, להיכנס לשאלות של הערכת מהימנות, סתירות, פריכות ומתן משקל ביחס לראיות.

ויפים בעניין זה, דבריו של כב' השופט פוגלמן, מבית המשפט העליון, במסגרת בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' האדי קבלאן (17.10.13):

"כידוע, בשלב בחינת בקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. בחינה זו אינה דורשת הוכחה ברמת הסתברות של מעל לכל ספק סביר, אלא מסתפקת בבחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה הגולמי. "ראיות לכאורה" בהקשר זה הן ראיות שלגביהן קיים סיכוי סביר שעיוודן במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות, מבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של המשפט לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 133; בש"פ 6742/11 אלמכאווי נ' מדינת ישראל, מיום 26.9.11). בשלב מקדמי זה, אין בית המשפט נדרש לעמוד על משקלן של הראיות או לקבוע ממצאים בשאלת מהימנותם של העדים כפי שנעשה בהליך העיקרי, ודי כי שוכנע שישנו פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (ראו: בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, מיום 18.4.10)."

5. בתיק שלפני אספה היחידה החוקרת, ראיות כנגד המשיב 1, שהיה מושא התיק והעיקוב,

באמצעות שיחות שנקלטו בהאזנות סתר לצד הפעלת יחידת העוקבים.

ראיות התביעה נסמכות על שיחות שנקלטו בהאזנות סתר, בין המשיב לרוכשי הסמים, בין המשיב 1 למשיב 2, לצד דוחות עוקבים, הודעות קוני הסמים ותפיסת הסמים, מסוג קוקאין - מושא האישום השני.

בחקירתו הראשונה (24.10.18), מציין המשיב כי הוא אינו עובד וחי מקצבת ביטוח לאומי. מכחיש קשר למספרי הטלפון הרלוונטיים לתיק, מכחיש כי משתמש או סוחר בסמים. מכיר את משיב 2 מזה שנים, מאשר קשר עסקי עימו על רקע הלוואה שנתן למשיב 2, וזה מחזיר לו "לאט לאט".

בחקירתו השנייה (28.10.18) אינו משיב לשאלות מהותיות ועונה לחוקריו: "אין לי מה לענות לך עניתי הכל בחקירה הקודמת", גם כשמשיעים לו את השיחות שנקלטו בהאזנות הסתר.

בחקירתו השלישית (1.11.18) אינו משיב לשאלות מהותיות ועונה לחוקריו: "אין לי מה לענות לך עניתי הכל בחקירה הקודמת", גם כשמשיעים לו את השיחות שנקלטו בהאזנות הסתר.

אמירתו החוזרת של המשיב, בחקירתו השנייה והשלישית, למעשה שוות ערך **לשתיקה בחקירה** - מכאן יש בשתיקתו כדי לחזק את ראיות התביעה כמו גם להגביר את עוצמת עילת המסוכנות הנטענת - ראו בין היתר: **בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (10.3.11); בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל (23.5.08).**

6. **בעניין האישום הראשון** - אפנה לשיחה שנקלטה בהאזנת סתר מס' 236 מיום 23.10.18 (אציין כי המשיב מזוהה ע"י המתמללת רס"מ יפית מורד גבאי, בהתאם לשיחת העוגן מס' 690, כראשד מיפו, חבר של אמנון).

המדובר בשיחה בין המשיב ללקוח מושא האישום הראשון. השיחה מסתיימת בשעה 19:55 שלאחריה ישנן עוד 4 שיחות לטובת תאום המפגש (241, 246, 247, 250).

המשיב אומר בשיחה האחרונה ללקוח שיפנה לגן דוידוב. שיחה זו מסתיימת בשעה 20:13.

בשעה 20:09 מבחין עוקב 5026 (ראו דוח עוקב ממועד האירוע) במשיב נוהג ברכב מסוג מזדה ברחוב הגבול בבת ים ובהמשך עצר בסמוך לשד' ירושלים בשעה 20:11.

בשעה 20:14 גבר עם קסדה כהה נראה רוכב על קטנוע 78-750-33 ברחוב שד' ירושלים ובהמשך עצר ליד המזדה, ורוכן לכיוון תא הנהג. אציין שבהמשך אותו ערב נעצר הלקוח חסן אבו קיניץ שרכב על הקטנוע האמור, בעסקה מושא האישום השני, כשבידו שקית עם סם מסוג קוקאין.

בשעה 20:30 מתקשר הלקוח למשיב 1 ומשבח אותו: "זה משהו אחו שרמוטה" (שיחה מס' 252).

בעניין האישום השני - אותו לקוח מתקשר שוב למשיב 1 בשעה 23:30. המשיב כועס על כך שהלקוח מדבר עם אנשים על הטלפון הזה. קובעים להיפגש במאפיית הגבול בתוך 10 דקות.

(שיחה מס' 266).

ישנן שתי שיחות בין הלקוח לגבר שאינו מזוהה, ובהמשך עוקבים מס' 5000 ו- 5050 מבחינים במפגש בין גבר בחולצה לבנה ללקוח. עוקב 5050 מזהה בשעה 23:53 לחיצת יד בין השניים, כאשר לאחר שנפרדו בפתח חנות פיצוציה שבמקום, נכס הלקוח לפיצוציה בשעה 23:54 ויצא משם כעבור 3 דקות עם שקית לבנה בידו.

הבלשים רס"מ גיא עוזרי ופקד חיים בר, מקבלים את הדיווח מיחידת העוקבים, מבחינים בגבר עם החולצה הכהה והקסדה לראשון הולך לקטנוע, הלה הזדהה כחסן אבו קינץ ובידו אחז בשקית שקופה עם סם שהוברר שהינו קוקאין במשקל 0.351 גרם - ראו דוחות השוטרים.

הלה אישר שמדובר בסם שרכש לפני מספר דקות מחוץ לחנויות. אציין כי עפ"י דוח עוקב 5026, הגבר בחולצה הלבנה זוהה כמשיב 3.

בחקירותיו של חסן הלה מציין כי מכיר את משיב 1 מיפו. אינו מזהה את הדוברים בשיחות. בתחילה טען כי רכש מנה אחת של סם בערך של 0.3 גרם תמורת 200 ₪, לאחר מכן מציין כי רכש פעמיים. חסן אינו משתף פעולה עם המשטרה: **"סבבה, קניתי 2 פעמים היום, לא אגיד לך איפה לא אגיד לך ממי, אבל קניתי 2 פעמים היום"**. בחקירתו השנייה אף שומר על זכות השתיקה.

ודוק, אין מחלוקת כי הטלפון עימו נתפס הלקוח, הוא הטלפון ממנו בוצעו ההתקשרויות לטלפון המיוחס למשיב 1. בחקירתו חסן אינו מכחיש כי דיבר עם המשיב, יחד עם זאת אינו משתף פעולה עם המשטרה.

ש. בשיחה אתה מדבר עם ראשד דויכאת, ראשד אומר לך שהוא הבן אדם של האוכל, למה כוונתו?

ת. לא יודע - הודעת חסן מיום 24.10.18, ש' 27-28.

7. אשר לאישומים 3-5 - אישומים אלה נסמכים על שיחות שנקלטו בהאזנות סתר בין הלקוח אמיר בזזינסקי למשיב 1.

באישום השלישי, נסמכת התביעה על שיחה מס' 211, מהשעה 00:08, אמיר מבקש "חצי", המשיב שואל את אמיר אם הוא בבית, והמשיב אומר שיגיע תוך 20 דקות.

בשיחה 213, מהשעה 00:56, אמיר מתקשר למשיב ואומר לו "שיצא קטן", המשיב מבטיח לפנק אותו כשיזמין אותו.

בהמשך אותו היום, אליבא דאישום רביעי, מתקשר אמיר למשיב, שיחה 215, בשעה 03:04, אמיר אומר למשיב כי אם הוא לא בא יהיה ברוגז איתו עד 2020. המשיב מבטיח להגיע "כמו מקודם" עשרים דקות.

כעבור 10 דקות מתקשר שוב אמיר למשיב ומזכיר לו כי הבטיח לפנק (שיחה 216, בשעה 03:14).

עמוד 5

בשעה 03:23 המשיב מחייג לאמיר ומבקש שייצא (שיחה 217).

בתשאול מוקלט של אמיר, מיום 25.10.18, ראו מזכרו של רס"ב אדוארד דורפמן, ציין הלקוח כי בחודשים האחרונים רכש סמים מסוג קוקאין כפעמים-שלוש מאדם המכונה "**סמי**", כאשר בכל פעם רכש חצי מנת סם בעבור 300 ₪. היה יוצר קשר עם אותו סמי וזה היה מגיע עם רכב למקום שהיה קובע ומוסר לו את הסם ומקבל את הכסף. בשנה האחרונה רכש רק מאותו סמי, מדובר בבחור ערבי, מבנה גוף בריא עם שיער קצר. ציין כי סמי מסווג בטלפון הנייד שלו "כעלי הנמוך", הציג 4 מספרי טלפון המשויכים לו. ציין סמי עלי אותו הדבר מבחינתו.

זיהה את קולו בשיחות שנקלטו בהאזנות סתר שהושמעו לו ואת אותו "עלי", כמשוחחים על רכישת קוקאין.

אפנה לצילום מסך הטלפון של הלקוח. ראו בנוסף הודעתו מיום 6.11.18.

8. **אשר לאישום השביעי -** עניינו של אישום זה כהמשך לעבירת הסחר המיוחסת למשיב 2 עם אותו לקוח בשם אודי אברהם, באישום 6. קדמו לעסקה מושא האישום השביעי, שיחות בין משיב 1 למשיב 2 והחשד שעלה לגבי אודי כי הוא סמוי.

ראו שיחה 808, אמנון (משיב 2) מודיע למשיב 1 כי עורך שיחת ועידה ומעלים את אודי לשיחה. משיב 2 אומר למשיב 1 לא לדבר, אלא לעשות קול אחר, **והמשיב 1 אומר שיזדהה כסמי**. במהלך השיחה מדבר המשיב 1 ואומר שאודי עושה לו תרגיל כזה, אודי נעלב ושואל אם הוא עשה אותו מלשן.

ראו שיחה 809, המשיב 1 אומר למשיב 2: "**תקשיב לי טוב טוב אמנון, בן אדם סמוי לוקח את הסחורה הולך למפעיל שלו ישר מביא לו אותה. לא מריח אותה, לא נותן לחברים שלו להריח אותם, תבין את זה**".

שיחה 811 בין המשיב 1 למשיב 2, המשיב מבקש כי יבדוק אם "מרגיש משהו כמו מצלמה", בהקשר של אודי.

בהמשך ישנן שיחות בהם אודי מציע שיערכו לו 3 בדיקות פוליגרף, ומבקש כי משיב 1 יוציא אותו "מהחסימה". כמו כן מתקיימת שיחה בין אסיר בשם בוגי שמתקשר למשיב 1 מכלאו, כאשר המשיב 1 אומר לו שאודי "פתח עליו". בוגי מציע למשיב 1 לקחת ממנו את הפרוטוקול ובהמשך מציין כי אודי לא סמוי. (ראו שיחות 812, 2577, 342).

ביום 23.10.18, מועד העסקה, מתקשר משיב 1 לאודי (שיחה 240). **המשיב מזדהה כסמי.**

אודי שואל אם יש משהו חדש, המשיב אומר "שמזומן אבל", ואודי שואל לפי כמה בקבוק, והמשיב משיב שבקבוק גדול זה 700.

בהמשך נערכות שיחות תיאום.

במקביל העוקבים מזהים את המשיב נוהג ברכב המזדה בשעה 21:36, אבד קשר עין והעוקבים נוסעים לביתו של אודי ומבחינים בשעה 21:53 ברכב המזדה חונה ברחוב שד' ירושלים בחולון מול רחוב הסיירים - ראו דוח עוקב מס' 5000.

מדוח תשאול מוקלט שנערך לאודי עולה כי הלה גר **ברחוב הסיירים 6 בחולון**. המדובר בעיוור. ציין כי חולה מאוד. במהלך החודשים האחרונים רכש כ-7 פעמים סמים מכרו לו גם MDMA. הכחיש היכרות עם אותו "על" וטען כי זה האדם שהתקשר אליו ואיים עליו כי הוא סמוי אינו יכול לספר אודות האנשים הללו, שכן חושש לשלמו ולשלום בני משפחתו. בהודעתו של **אודי מיום 4.11.18 זיהה את קולו ואת אותו בחור שהזדהה כסמי בשיחה 240.**

9. למקרא סקירת הראיות אליבא דאישומים השונים קמה ועולה תשתית ראייתית נסיבתית לכאורית למיוחס למשיב באישום 1-5, עם זאת מצאתי לקבוע חולשת מה בראיות אשר לאישום מס' 7.

באישום זה העוקבים לא רואים מפגש בין המשיב ללקוח, הלקוח עצמו אינו מסכים להבהיר את שמות הקוד: "בקבוק ב- 700 ל" - ראו הודעתו החל משורה 122 ואילך.

הלקוח אינו מסוים דיו באשר למה שרכש **בערב העסקה הספציפית**, אלא מדבר באופן כללי על רכישת סמים, לרבות MDMA, בנסיבות אלה סבורני כי קיימת חולשת מה בראיות אשר לאישום זה, כל שכן שהמדובר באדם עיוור, שלא יכול היה לראות מי הביא לו את הסמים, אישום זה מצטייר יותר כעסקה אחרת, ולא כעסקה ספציפית של סם מסוג MDMA, בהעדר מסוימות לסוג הסם בעסקה, ואי תפיסת הסם בזמן אמת.

יחד עם זאת הראיות באישום זה מחזקות את התשתית הראייתית אשר ליתר האישומים, בעיקר לעניין אישומים 3-5, כינויו של המשיב **כסמי**, שיתוף הפעולה עם המשיב 2, הקשר הדברים התומך בזיהוי המשיב כדובר בשיחות השונות המיוחסות לו ומעורבותו בתחום הסמים לאור החשש מסמויים.

ער אני לטענת הסנגור אשר לקביעתי בדבר חולשה מהותית לעניין אישום 2 באשר למשיב 3 והחלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב בעניין, עת דחה הערר על החלטתי, יחד עם זאת הדברים נאמרו ונקבעו במישור של משיב 3 בלבד.

אכן מסירת הסם לאותו חסן, מושא האישום השני בוצעה ע"י אחר ולא ע"י המשיב 1. סברתי כי מתקיימת חולשה מהותית לעניין מסירת הסם ע"י משיב 3 - אחיו של משיב 1, יחד עם זאת לא ניתן לנתק אישום זה

מהאישום הראשון ומכלל השיחות שנקלטו בהאזנות סתר וההקשר, שהמשיב 1 עומד מאחורי שתי העסקאות, גם אם העסקה השנייה יצאה אל הפועל באמצעות אחר. יש כאן ביצוע בצוואת חדא, ואין נפקא מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר - **ראו סעיף 29(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.**

10. אשר לטענתו המרכזית של הסנגור המלומד לעניין הזיהוי של המשיב כדובר בשיחות השונות, בהינתן שאין המדובר בזיהוי שבוצע באמצעות מעבדת קול או אדם לו ישנה היכרות מוקדמת עם המשיב.

פסק הדין אליו הפנה הסנגור (**ע"פ 5002/09**) ניתן במסגרת ערעור על תיק עיקרי, ולא כערר על החלטת מעצר. דיות הראיות שונה בין שלבי ההליך, בעוד בהליך הביניים שבפניו די לתביעה להניח תשתית ראייתית גולמית לכאורית, הרי שבהליך העיקרי עליה להוכיח את הנטען על ידה מעבר לכל ספק סביר.

ההלכה הפסוקה הכירה כי ניתן לזהות קולו של אדם באמצעות זיהוי המתבצע "על ידי אופן אדם". אכן זיהוי קולו של אדם במעבדת קול עדיפה על זיהוי באמצעים אנושיים, יחד עם זאת ניתן לזהות קולו של אדם גם באמצעות מתמללים. ההלכה הפסוקה הכירה בהסתמכות על זיהוי בידי מתמללים כטעון "**סימנים מזהים**", שיסירו את החשש כי הדובר בשיחה אינו הנאשם העומד לדין. יחד עם זאת, הדרישה לסימנים מזהים" באה על סיפוקה כאשר הדובר בשיחה ציין את עיר מגוריו, או הוכחה התאמה בין מועד עריכת השיחה למקום נוכחות הנאשם.

בעניין סוגיית הזיהוי הקולי, בהליכי מעצר, קבע כב' השופט מינץ מבית המשפט העליון במסגרת **בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.18)** כהאי ליסנא: "**הלכה היא כי לזיהוי קול באמצעות "אופן אדם" ינתן משקל ראייתי, אף אם זיהוי באמצעות השוואה במעבדה הוא זיהוי מדויק יותר...כאשר טענות באשר לזיהוי קולו של נאשם, דינן להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר...". ראו בנוסף בש"פ 6541/17 זאיד כללאב ואח' נ' מדינת ישראל (10.9.17).**

ודוק, התשתית הראייתית הנסיבתית בתיק זה אינה עומדת לבדה על השיחות שנקלטו בהאזנות סתר אלא על ראיות נוספות כגון דוחות העוקבים, הודעות רוכשי הסמים ותפיסת הסמים, מושא האישום השני, לצד שתיקתו של המשיב בחקירתו השנייה והשלשית - דבר המחזק את ראיות התביעה, לפחות בשלב הדיוני שלפני.

מבלי לקבוע מסמרות, אציין כי בזיהוי המשיב, שנערך בין היתר, ע"י המתמללת רס"מ יפית מורד גבאי, הלה הסתמכה על שיחת העוגן 690, **כאשר המשיב מזדהה בשמו, מיפו וחבר של משיב 2**. מכאן לצורך הדיון שבפני, מתקיימים, ולו לכאורה, אותם "סימנים מזהים" נדרשים, לצד הקשר השיחות, לרבות הגעת המשיב באישום 1 למקום עליו סוכם בשיחות (ראו והשוו לדוגמה שיחה 250 אל מול דוח עוקב 5026).

11. להשלמת התמונה הכוללת, אציין כי אשר למשיב 2, לו מיוחסות עבירות של סחר בסמים על פני מספר אישומים, אליבא דכתב האישום, חלקם בצוותא חדא עם משיב 1.

עניינו הסתיים בהחלטתי מיום 23.1.19, בחובה הורתי על מעצרו עד לתום ההליכים.

אשר למשיב 3, אחיו של משיב 1, לו מיוחסת עבירה אחת של סחר בסמים, אליבא דאישום השני לכתב האישום. עניינו הסתיים בהחלטתי בדבר שחרורו למעצר בית לצד ערבויות.

בישיבת יום 17.12.18, קבעתי בעניינו, תשתית ראייתית לכאורית, לצד חולשה ראייתית מהותית, המחייבת קביעת תנאי שחרור בעניינו.

על החלטתי הוגשו עררים מצד ב"כ הצדדים, אשר נדחו ע"י בית המשפט המחוזי בתל אביב - **עמ"ת 39729-12-18**, מיום 24.12.18.

12. לאחר שקבעתי קיומה של תשתית ראייתית נסיבתית לכאורית למיוחס למשיב 1, קמה ועולה עילת מעצר מסוג מסוכנות סטטוטורית, אליבא דחוק המעצרים.

13. המשיב 1, כבן 32, לחובתו 10 הרשעות קודמות, בעבירות סחר בסמים, אלימות, עבירות רכוש, עבירות כנגד שוטרים, ריצה מאסרים בעברו ולחובתו מאסר על תנאי חב הפעלה בן 6 חודשים.

14. ההגנה הצהירה בתיק זה, כי ככל שבית המשפט ייקבע קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, לא תבקש ההגנה כי תבחן חלופת מעצר ולא יתבקש תסקיר מעצר מעת שירות המבחן -

ע' 27 לפרוטוקול, ש' 16-17.

15. בתיק שלפני עולה תמונה ראייתית נסיבתית כי המשיב 1 שקוע כל כולו בעסקי הסמים, המדובר במספר עסקאות בסמים קשים, אל מול מספר לקוחות, כאשר עברו של המשיב מכביד וכולל עבירות זהות לעניינו, בגין ריצה מאסר, ולחובתו מאסר מותנה חב הפעלה.

ספק בעיני, אם המשיב, כלל עומד במשוכה הראשונה, אליבא דבחינה הדו-שלבית של חלופת מעצר, כפי שהתווה בית המשפט העליון בשלל החלטותיו, ובין היתר במסגרת **בש"פ 5467/17 עמוס רוקח נ' מדינת ישראל (23.8.17)**.

כך או כך, לא תבחן חלופת מעצר קונקרטית בתיק זה, אליבא דמשוכה השנייה, ללא מעורבותו של הגורם המקצועי הוא שירות המבחן - ראו והשוו בהקשר זה הקביעה לעניין תסקיר בהחלטת כב' השופט שרית זמיר, מבית המשפט המחוזי בתל אביב, במסגרת **מ"ת 37251-12-18 מדינת ישראל נ' דכה (16.1.19)** -

החלטה לה הפנה הסנגור.

כידוע, על פי הלכתו הפסוקה, של בית המשפט העליון, רק במקרים חריגים ישוחררו סוחרים סמים לחלופות מעצר, זאת בשל המסוכנות הרבה הנשקפת מהם לשלום הציבור - ראו בין היתר בש"פ 6312/16 אליאור עומסי נ' מדינת ישראל (10.10.16).

לאור סירוב ההגנה לעריכת תסקיר בתיק זה, בנסיבות אלה, אני מורה על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים כנגדו.

כאמור, המשך הדיון בתיק העיקרי, בפני כב' השופט ירון גת.

ניתנה היום, ט' אדר א' תשע"ט, 14 פברואר 2019, במעמד הצדדים.